

la je od hrvatskog skladatelja V. Jelića: Laetamini in Domino. Na glasoviru je pratila s. I. Malinka.

Nastupom »Trio Lazarista« i »Prijetelji« (Franjevci, Kaptol 20) koji su otpjevali nekoliko šansona, akademija je bila završena.

Između ostalih predavanja, sastanaka tokom tjedna koje je organizirala također Unija viših redovničkih poglavarica za nas je bio još interesantan glazbeni program na susretu orguljašica grada Zagreba, održan 27. IV 1972. u kapeli samostana ss. »Naše Gospe« Primorska 20.

O. Nikola Rošćić, provincijalac oo. konventualaca, najprije je održao predavanje o kršćanskoj zrelosti. U glazbenom dijelu nastupali su skoro svi gore navedeni izvodači samo sa drugim skladbama. Tako su Željko Petrač, Helena Vrbanec i s. Imakulata Malinka izveli: Trio sonatu za obou violinu i orgulje. Ovaj put s. Cecilija Pleša otpjevala je: Cantate Domino od V. Jelića. Sonatu za violinu i orgulje od Händla izvele su H. Vrbanec i s. I. Malinka. Institut za crkvenu glazbu predstavio se sa 2 skladbe: Fulgebunt iusti od O. Lassusa (2-gl. ženski zbor) i O magnum pietatis od C. Monteverdia (3-gl. ženski zbor). Mirjam Pančić i s. I. Malinka sada imaju na programu: Koncert za flautu i orgulje II st. Još jednom se pojavljuju Ž. Petrač i s. I. Malinka izvedbom: Cimarosa: Koncert za obou i orgulje I i II st. I na kraju glazbenog dijela programa s. I. Malinka izvodi na orguljama: Dubois: Fiat lux (Neka bude svijetlo) Zatim je slijedilo Euharistijsko slavlje.

Treba pohvaliti Uniju viših redovničkih poglavarica što je prema svojim mogućnostima ostvarila ove svečanosti. Nikoliko manjih organizacijskih propusta nisu bitno utjecali da se zamišljeno i ostvari.

Nadajmo se da će molitve i žrtve kako organizatora i sudionika tako i onih koji nisu mogli sudjelovati, a posebno bolesnika uroditi plodom — porastom duhovnih zvanja. To bi bila najljepša nagrada za učinjene žrtve.

J. K.

Zadušnica za pok. dra Dragutina Hrena

Katedralni večernji mješoviti zbor u Zagrebu upriličio je svetu misu zadušnicu za svoga odličnog pokrovitelja blagopokojnog Msgra dra Dragutina Hrena u osmini njegove smrti u zagrebačkoj katedrali. Misu zadušnicu služio je kanonik Josip Crnković. Pod sv. misom zbor je pjevao Requiem M. Kocha i Molitvu F. Dugana. Na kraju član zbora Nikola Sterle otpjevao je Pietà Signore A. Stradella. — Zborom je ravnao dirigent prof. Mato Leščan, na orguljama pratio prof. Anđelko Klobučar.

Zlata Ivanković

Medužupski mješoviti zbor u Puli

Odavno smo željeli u gradu Puli organizirati i brojniji i jači crkveni zbor koji bi mogao dolično nastupati na svečanim zgodama. Da bi to ostvarili orguljaši i pjevači svih crkava Pule sastavili su jedan međužupski zbor. Svećenici ovoga grada su oduševljeno pozdravili ovaj pot-hvat. Prvi nastup je bio u crkvi sv.

Josipa 19. III o. g. Tom zgodom bio je prisutan i g. biskup D. Nežić, nekoliko svećenika i mnoštvo naroda. Svi su bili zadovoljni sa pjevanjem i poželjeli zboru i zborovodi daljnji uspjeh i ustrajnost.

Zbor je uglavnom izvodio više-glasne prigodne skladbe.

Fabijan Rajčić

Potoci kod Mostara

Zbor kandidatice i časnihi sestara samostana u Potocima kraj Mostara održao je svečanu Akademiju u čast Bezgrješne. U točkama za mješoviti zbor sudjelovalo je i nekoliko probranih glasova iz mostarskoga mješovitog zbora. Program je bio slijedeći:

1. Sr. M. Ekim: »O Djevo Imakulata« — mješoviti zbor
2. »Bezgrješna« — recitacija (M. Landeka)
3. »Redovnica u novom vremenu i prostoru« — referat (O. S. Vasilj)
4. A. Klobučar: »Veliča« — mješoviti zbor
5. L. v. Beethoven: »Rondo — C« — glasovir
6. Fr. Angelo: »Laetamini« — ženski zbor
7. A. Kokić: »Majka lijepe ljubavi« — recitacija (M. Vukoja)
8. I. Čurković: »O Djevo pričestita« — solo (O. S. Vasilj)
9. V. Lisinski: »Zbor Hrvatica« (iz opere »Porin«) — ženski zbor

Brojno slušateljstvo je ispunilo dosta prostranu samostanku crkvu. Posebno su zapaženi obojica mostarskih Ordinarija (O. Provincijal i O. Biskup), kao i njihovi zamjenici.

Akademija je održana u čast Blažene Djevice Marije, ali i kao dar, rijedak, a time još draži, svima koji su došli. Nekonvencionalni aplauzi bili su ujedno i zahvala zboru i zborovodi, č. sestri Bibijani Čurlin. Sve što se pjevalo bilo je izvedeno velikom točnošću u ritmu, kao i logičnom dinamičkom nijansiranju. Odbrala je skladbe što odgovaraju i mogućnostima zbora i zanimanju slušateljstva. Ipak se posebno mora spomenuti izvedba 9. točke. Uspjehom ove i još nekih težih točaka što su bile na programu, ovaj zbor je dokazao da se može odvažiti na izvedbu skladbi s još većim umjetničkim pretenzijama i tehničkim poteškoćama.

Treba na koncu posebno spomenuti ne mali doprinos o. Stanka Vasilja, prvog poslijeratnog obnovitelja mostarskog župnog zbora »Sv. Cecilija«, a sada duhovnika č. ss. u Bijelom Polju (Potocima).

Rade Stankić

U petak, 28. travnja održan je KONCERT UCENIKA MUZICKE SKOLE uz sudjelovanje simfonijskog orkestra. Dirigirao je Abid Kusturica. Program:

1. W. A. Mozart: KONCERT ZA FAGOT I ORKESTAR U B-duru (K. v. 191, II i III st.)
fagot: BERISLAV VIDOVIĆ

2. W. A. Mozart: KONCERT ZA VIOLINU I ORKESTAR U A-duru (K. v. 219., I st.)
Violina: MARKO BEGIĆ

3. W. A. Mozart: KONCERT ZA GLASOVIR I ORKESTAR U A-duru (K. V. 488., I st.)
glasovir: JASMINA RAJKOVIĆ

4. G. Puccini: MOLITVA TOSCE iz opere »TOSCA«
solo: ALMIRA SALČIĆ

5. L. v. Beethoven: IV SIMFONIJA U B-duru
simfonijski orkestar

Uvijek je simpatično i slušati i gledati prve javne nastupe. Slušateljstvo (tj. rodbina, prijatelji i kolege mladih izvođača) pozorno prati svaki pokret, svaki dah, živi istu tremu i isti strah. Nakon zadnjeg takta najprije slijedi duboki uzdah oлакšanja, a tek onda dugi, iskreni aplauz popraćen obvezatnim smiješkom, punim ljubavi, i nakon svega čestitke.

Muzička škola u Mostaru poznata je po zenskom zboru, koji je na mnogim natjecanjima i kod nas i u inozemstvu, pod vodstvom prof. Vjekoslave Šunjić, osvajao prve nagrade i nepodijeljena priznanja. Ovaj koncert je pokazao da ni instrumenti nisu zanemareni. Posebno je iznenadio mladi violinista Marko Begić. Prvi stavak Koncerta za violinu i orkestar u A-duru (K. v. 212.) pružio mu je prigodu da pokaže svoje mogućnosti, a on je to i iskoristio.

Šteta što je ova produkcija održana u ne baš velikoj dvorani Muzičke škole. Doduše, blizina slušateljstva mogla je na nekog od mladih solista djelovati intimno i ohrabrujuće. Međutim, orkestar je često bio preglasan (posebno u »Molitvi Tosce«), mada se mladi, sposobni direktor i dirigent Abid Kusturica svojski trudio da do toga ne dođe.

U svakom slučaju može se sa sigurnošću ustvrditi: Za ove mladiće i djevojke još će se čuti!

Rade Stankić

23. i 24. ožujka vokalni ansambl »Vatroslav Lisinski« iz Zagreba gostovao je u Rijeci i to prilikom priredio dva koncerta: jedan u Pomorskom i povijesnom muzeju, a drugi u crkvi sv. Jeronima (Dominikanci) Dirigirao je Vladimir Prica, a sudjelovali su Mira Zidarić — sporan, Liga Doroghy — alt, kvartet rogova članova Narodnog kazališta »Ivan Zajc«, zatim Egle Trošelj — glasovir Vladimir Fajdetić — viola i Josip Sepić — violončelo, a na orguljama s. Imakulata Malinka.

Pred skoro punom dvoranom Pomorskog i povijesnog muzeja mladi su umjetnici osvojili slušatelje izvodeći djela stare duhovne glazbe, (Gallus, Lassus, Bach, Bortnjanski), hrvatske romantike (Lisinski, Novak, Zajc, Matz), pjesme bunta i jada, (Apih, Gotovac, Vicić), narodni melos, (hrvatski, ruski i slovački u obradama Grgoševića, Odaka, Radića i Price), te rodoljubne pjesme (Cesarićeva »Trubač sa Seine« — Matoš u Parizu uz pratnju »Moja lađa« V. Lisinskog i Hajdrih: More adrijsko«). (O tom prvom koncertu se već pohvalno izrazila i stručna kritika.)

Nakon zasluženog uspjeha na prvom koncertu u Rijeci Vokalni ansambl »Vatroslav Lisinski« održao je u dominikanskoj crkvi drugi koncert s isključivo duhovnim djelima, što je predstavljalo skoro potpuno novi program. Naime, osim onih duhovnih djela koja su izvedena dan prije na koncertu u Muzeju, izbor duhovne glazbe dopunjen je majstorima od XVI st. do naših dana. Tako su na rasporedu po redu izvedbe zastupani Vittoria, Gallus, Lassus, Stradella, Bach, Bortnjanski, Ljvovski, Arhangelški, Prica, Mokranjac, Mozart, Fazinić i Dugan, a u dodatku Dubois.

I ovaj je koncert privukao pozornost koncertne javnosti, budući da su sva sjedala bila zauzeta i još je dosta slušatelja stajalo, što je bio dobar znak da zanimanje za duhovnu glazbu ostaje u žarištu kulturno-umjetničkih manifestacija. Koncert je izveden kao neprekinuta cjelina, a budući da za njega nije bio tiskan komentar kao na prethodnom koncertu, kroz izvedbu je vodio Vladimir Fajdetić. Prvu polovicu koncerta koji je bio »a cappella« ansambl je izvodio pred glavnim oltarom, dok se druga polovica odvijala na koru, budući da je većina djela bila izvedena uz instrumentalnu pratnju, odnosno orgulje. Tijekom koncerta činilo se, u odnosu na prethodni nastup, da su mladi pjevači bili još sabraniji i smireniji, a dobra akustika izvedbenog prostora kao da ih je upravo potakla na maksimalnu napetost, koja je imala za ishod izvedbu visoke kvalitete. To se upravo mog-

lo osjetiti uspoređivanjem već dan prije srušenih djela, koja su u ovom prostoru i stilskom okviru dobila potpuno novu dimenziju. Osobito snažan dojam ostavila je izvedba arije »Pietà Signore« Alessandra Stradelle, gdje je ljepota soprana Mire Zidarić došla do pune izražajnosti, čime se umjetnica kvalificirala kao koncertantna pjevačica velikih mogućnosti. U tom se smislu slično dojmila Pricina duhovna popijevka »Svijete tihij«, koju je izveo duo Zidarić — Doroghy uz pratnju viole i violončela, pri čemu se istakla usklađenost i ujednačenost kultiviranog pjevačkog oblikovanja fraza i produhovljenost interpretacije. Dok su vokalna djela bez instrumentalne pratnje imala pretežno komorno obilježje i toplinu intimnosti, izvedbe uz pratnju orgulja dobivale su izraz monumentalnosti. I ovom prilikom kao solisti su se istakli Ivan Vidović — tenor i Branko Ivanović — bas, a otkriće večeri predstavljala je praiizvedba duhovne popijevke »Ljubim Te Gospode« oca dominikanca Anđelka Fazinića, priora riječkog samostana. Ta je skladba bila na kraju ponovljena. Osobitost ovog koncerta bila je i u izvršnoj pratnji na orguljama koju je imala s. Imakulata Malinka, naša poznata umjetnica i profesorica na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu. Ona je kao međuigru izvela jednu Mozartovu minijaturu, koja je u svojoj ljupkosti i nježnosti djelovala kao mali biser, zahvaljujući ukusnoj registraciji, što je ujedno dalo novu kvalitetu zvuka ovih, inače starih orgulja. Na kraju koncerta umjetnica je neslužbeno dodala Duboisovu »Toccato« čime je izazvala oduševljenje, tako da je jedan dio slušatelja došao na kor, a kad su već svi izišli iz crkve, još je uvijek jedna skupina mladih ljudi slušala na koru niz djela iz orguljskog repertoara, što je još dosta dugo u noć odzvanjalo prostranim trgom pred crkvom i samostanom. Za cijeli uspjeh ipak je najviše zaslužan dirigent Vladimir Prica, koji je ove ljude, gimnazijalce i studente uspio oduševiti za velika i vrhunska djela vokalne umjetnosti čime je i u pedagoškom i u umjetničkom radu izvršio zadatak vrijedan najvećih pohvala.

V. Fajdetić